

Γενική επισκόπηση της αναπτυξιακής πολιτικής

Η αναπτυξιακή πολιτική βρίσκεται στον πυρήνα των εξωτερικών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στοχεύει στην εξάλειψη της φτώχειας, την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης, την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας, την προαγωγή της ισότητας των φύλων και την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών και κλιματικών προκλήσεων. Η ΕΕ αναλαμβάνει δράσεις σε παγκόσμια κλίμακα και είναι ο μεγαλύτερος χορηγός αναπτυξιακής βοήθειας στον κόσμο. Η συνεργασία με τα κράτη μέλη της ΕΕ και η ευθυγράμμιση με την Ατζέντα του ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030 έχουν καθοριστική σημασία για την αποτελεσματική παροχή βοήθειας.

Νομική βάση

- Άρθρο 21 παράγραφος 1 της [Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση](#) (ΣΕΕ): γενική εντολή και κατευθυντήριες αρχές στον τομέα της συνεργασίας της ΕΕ για την ανάπτυξη·
- άρθρο 4 παράγραφος 4 και άρθρα 208 έως 211 της [Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης](#) (ΣΛΕΕ)·
- άρθρα 312 έως 316 ΣΛΕΕ: θέματα προϋπολογισμού·
- [Συμφωνία του Κοτονού](#) [σε ό,τι αφορά την ομάδα κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ)] και διάφορες διμερείς συμφωνίες σύνδεσης (στο πλαίσιο του άρθρου 217 ΣΛΕΕ): ειδικές συμφωνίες συνεργασίας.

Πολιτικό πλαίσιο

Η Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει τις αναπτυσσόμενες χώρες μέσω της προώθησης της βιώσιμης ανάπτυξης. Μακροπρόθεσμος στόχος είναι η εξάλειψη της φτώχειας, η οποία αποτελεί κεντρική επιδίωξη των εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ από τότε που συστάθηκε το [Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης](#) (ΕΤΑ) με τη Συνθήκη της Ρώμης, το 1957. Το ΕΤΑ κάλυπτε πρώην αποικίες στις περιοχές της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ). Σήμερα η ΕΕ συνεργάζεται με περίπου 160 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο, εστιάζοντας στις χώρες ΑΚΕ, στις χώρες που προσβλέπουν στην προσχώρησή τους στην ΕΕ, και στους εταίρους της ΕΕ στην ανατολική και νότια γειτονία, την Ασία και τη Λατινική Αμερική.

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι από κοινού ο [μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας παγκοσμίως](#), και το 2018 διέθεσαν 74,4 δισεκατομμύρια ευρώ σε επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ΕΑΒ). Η αναπτυξιακή συνεργασία αποτελεί συντρέχουσα αρμοδιότητα της ΕΕ:

η Ένωση μπορεί να εφαρμόζει κοινή αναπτυξιακή πολιτική, υπό την προϋπόθεση ότι δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ασκούν τις δικές τους αρμοδιότητες επί του θέματος. Το επίπεδο συνεργασίας είναι τέτοιο ώστε οι αναπτυξιακοί οργανισμοί των κρατών μελών να εφαρμόζουν συχνά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ.

Σε διεθνές επίπεδο, η ΕΕ είναι πλέον πρωτοπόρος στη συνοχή των πολιτικών και επιδιώκει να ενσωματώνει αναπτυξιακούς στόχους σε όλες τις πολιτικές της οι οποίες επηρεάζουν τις αναπτυσσόμενες χώρες. Για τον σκοπό αυτό, το 2005 ανέλαβε πολιτική δέσμευση για «Συνοχή της αναπτυξιακής πολιτικής» (ΣΑΠ). Το 2009, η στρατηγική αυτή υποδιαιρέθηκε σε πέντε τομείς: 1) εμπόριο και χρηματοπιστωτικός τομέας, 2) αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, 3) διασφάλιση παγκόσμιας επισιτιστικής ασφάλειας, 4) αξιοποίηση της μετανάστευσης υπέρ της ανάπτυξης, και 5) ενίσχυση των δεσμών και συνεργειών μεταξύ της ασφάλειας και της ανάπτυξης στο πλαίσιο ενός προγράμματος οικοδόμησης ειρήνης σε παγκόσμιο επίπεδο. Μία ανά διετία συντασσόμενη έκθεση της Επιτροπής ανιχνεύει την πρόοδο της ΕΕ στον τομέα της ΣΑΠ· [η πλέον πρόσφατη](#) δημοσιεύθηκε τον Ιανουάριο του 2019.

Η αναπτυξιακή βοήθεια αποτελεί πεπερασμένο πόρο. Για τον λόγο αυτό, η ΕΕ έχει δεσμευθεί να προάγει την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και προωθεί τη στενή συνεργασία με τις χώρες εταίρους κατά τον προγραμματισμό και την εφαρμογή των αναπτυξιακών δράσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ ενέκρινε «Κώδικα δεοντολογίας σχετικά με τον καταμερισμό της εργασίας στην αναπτυξιακή πολιτική» το 2007 και ένα «Επιχειρησιακό Πλαίσιο για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας» το 2011. Οι προσπάθειες αυτές συνάδουν με τις διεθνείς δράσεις σε απάντηση της Διακήρυξης του Παρισιού την οποία εξέδωσε ο ΟΟΣΑ το 2005 και η οποία προάγει την «υπευθυνότητα, την εναρμόνιση, την ευθυγράμμιση, τα αποτελέσματα και την αμοιβαία λογοδοσία» στην αναπτυξιακή βοήθεια. Το διεθνές πλαίσιο για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας έχει αναθεωρηθεί δύο φορές: Μία με το Πρόγραμμα Δράσης της Άκκρα (2008) και μία με τη Σύμπραξη του Μπουσάν για την Αποτελεσματική Αναπτυξιακή Συνεργασία (2011).

A. Η Ατζέντα του ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030

Η ΕΕ συμμετείχε ενεργά στην κατάρτιση της [Ατζέντας του ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη](#) με ορίζοντα το 2030, η οποία δημιουργεί ένα νέο παγκόσμιο πρότυπο που επιδιώκει να συμβάλει στην εξάλειψη της φτώχειας και στην επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης. Εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη τον Σεπτέμβριο του 2015 και αποτελεί συνέχεια των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας (ΑΣΧ), με ένα νέο σύνολο 17 στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) που εστιάζουν σε στόχους σχετικούς με την οικονομία, την κοινωνία, το περιβάλλον και τη διακυβέρνηση, οι οποίοι πρέπει να έχουν επιτευχθεί έως το 2030. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της παρουσίασαν για πρώτη φορά κοινή συγκεκριμένη έκθεση στο πολιτικό φόρουμ υψηλού επιπέδου των Ηνωμένων Εθνών τον Σεπτέμβριο του 2019. Το έγγραφο επικεντρωνόταν στις δράσεις της ΕΕ για την επίτευξη της Ατζέντας του 2030 και θα εκδίδεται ανά τετραετία.

B. Η νέα ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανάπτυξη και το πρόγραμμα δράσης της ΕΕ για αλλαγή

Μετά την έγκριση της Ατζέντας του 2030, η ΕΕ συμφώνησε επί ενός αναθεωρημένου κειμένου της [ευρωπαϊκής κοινής αντίληψης για την ανάπτυξη](#) του 2005, το οποίο

βασιζόταν στους ΑΣΧ. Η νέα κοινή αντίληψη καθορίζει τις βασικές αρχές των ΣΒΑ και μια στρατηγική για την επίτευξή τους, η οποία θα κατευθύνει την αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ και των κρατών μελών της κατά τα προσεχή 15 έτη μέσω των εξωτερικών και εσωτερικών πολιτικών τους. Η εξάλειψη της φτώχειας παραμένει πρωταρχικός στόχος της ευρωπαϊκής αναπτυξιακής πολιτικής. Η κοινή αντίληψη υπογράφηκε στις 7 Ιουνίου 2017 από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον Πρωθυπουργό της Μάλτας εκ μέρους του Συμβουλίου της ΕΕ και των κρατών μελών, τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας.

Σε εσωτερικό επίπεδο, η Επιτροπή δημοσίευσε τον Νοέμβριο του 2016 ανακοίνωση με τίτλο «Επόμενα βήματα για ένα βιώσιμο ευρωπαϊκό μέλλον», η οποία εντάσσει τους ΣΒΑ στο ευρωπαϊκό πλαίσιο πολιτικής και τις τρέχουσες προτεραιότητες της ΕΕ. Πέραν των συνόρων της, η ΕΕ επανέλαβε τη δέσμευσή της να διαθέτει το 0,7% του ΑΕΠ της για αναπτυξιακή βοήθεια, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης της Αντίς Αμπέμπα (που εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 2015), το οποίο θέτει τις βάσεις για την υλοποίηση της Ατζέντας του 2030.

Επιπλέον, η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ στο πλαίσιο της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου 2014-2020 αποτελεί συνέχεια του [προγράμματος δράσης της ΕΕ για αλλαγή](#). Το εν λόγω πρόγραμμα δράσης εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Μάιο του 2012 με στόχο την αύξηση του αντικτύπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ. Καθιερώνει την «προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης» και τη «βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» ως τους δύο βασικούς πυλώνες της αναπτυξιακής πολιτικής. Το κείμενο ορίζει επίσης ότι οι πόροι θα πρέπει να έχουν ως στόχο τις «χώρες με τη μεγαλύτερη ανάγκη», συμπεριλαμβανομένων των εύθραυστων κρατών και των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών (ΛΑΧ). Εισάγεται η νέα αρχή της «διαφοροποίησης», προκειμένου ο όγκος και τα μέσα της βοήθειας να προσαρμόζονται στις ειδικές ανάγκες και την κυβερνητική επίδοση κάθε χώρας.

Γ. Νομοθετικό και δημοσιονομικό πλαίσιο

Τα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ για την εξωτερική δράση (βλ. τον Πίνακα 1 κατωτέρω) θα αλλάξουν μετά από τις διαπραγματεύσεις για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2021-2028 της ΕΕ (βλ. το χωριστό θεματολογικό δελτίο [1.4.3](#) σχετικά με το θέμα αυτό), που ξεκίνησαν το 2018 και αναμένεται να ολοκληρωθούν μέχρι τα τέλη του 2019 ή στις αρχές του 2020. Τον Ιούνιο του 2018, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση για έναν Μηχανισμό Γειτονίας, Ανάπτυξης και Διεθνούς Συνεργασίας (NDICI), ο οποίος συγχωνεύει τα περισσότερα από τα υφιστάμενα μέσα. Το Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του τον Μάρτιο του 2019 και το Συμβούλιο θα το πράξει πριν από το τέλος του 2019, αμφότερα τα όργανα υπό την ιδιότητά τους ως συννομοθετών.

Δ. Κύρια χρηματοδοτικά μέσα της εξωτερικής δράσης

Πίνακας 1: Επισκόπηση των χρηματοδοτικών μέσων της εξωτερικής δράσης της ΕΕ (ΠΔΠ 2014-2020)

Μέσο	Εστίαση	Μορφή	Προϋπολογισμός
------	---------	-------	----------------

Μέσο Συνεργασίας για την Ανάπτυξη (ΜΣΑ)	Λατινική Αμερική, Ασία, Κεντρική Ασία, περιοχή του Κόλπου, Νότια Αφρική + συνολική θεματική στήριξη	Γεωγραφικό + θεματικό	19,7 δισ. ευρώ
Ευρωπαϊκό Μέσο Γειτονίας (ΕΜΓ)	16 χώρες της ευρωπαϊκής γειτονίας, Ρωσία (περιφερειακή και διασυνοριακή συνεργασία)	Γεωγραφικό	15,4 δισ. ευρώ
Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας (ΜΠΒ)	Βαλκάνια και Τουρκία	Γεωγραφικό	11,7 δισ. ευρώ
Μέσο Εταιρικής Σχέσης (ΜΕΣ)	Εκβιομηχανισμένες χώρες	Γεωγραφικό	955 εκατ. ευρώ
Μέσο για τη Γροιλανδία	Γροιλανδία	Γεωγραφικό	184 εκατ. ευρώ
Ευρωπαϊκό Μέσο για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΙΔΗΡ)	Προαγωγή της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων	Θεματικό	1,3 δισ. ευρώ
Μηχανισμός συμβολής στη σταθερότητα και την ειρήνη (ΙcSP)	Πολιτική σταθερότητα και οικοδόμηση της ειρήνης	Θεματικό	2,3 δισ. ευρώ
Μηχανισμός Συνεργασίας στον τομέα της Πυρηνικής Ασφάλειας (ΜΣΠΑ)	Πυρηνική ασφάλεια	Θεματικό	225 εκατ. ευρώ
Εκτός προϋπολογισμού			
Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ)	ΑΚΕ και Υπερπόντιες Χώρες και Εδάφη (ΥΧΕ)	Γεωγραφικό	29,1 δισ. ευρώ

Από τα μέσα αυτά, δύο είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την αναπτυξιακή συνεργασία λόγω του μεγέθους και της εστίασής τους:

Το Μέσο Συνεργασίας για την Ανάπτυξη (ΜΣΑ) είναι από τις μεγαλύτερες πηγές αναπτυξιακής χρηματοδότησης εντός του προϋπολογισμού της ΕΕ και καλύπτει την αναπτυξιακή συνεργασία με τη Λατινική Αμερική, επιλεγμένες χώρες της Μέσης Ανατολής, τη Νότιο Αφρική και την Κεντρική, Ανατολική, Νότιο και Νοτιοανατολική Ασία. Επίσης, το ΜΣΑ έχει και δύο θεματικά προγράμματα που καλύπτουν όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες: το πρόγραμμα Παγκόσμια Δημόσια Αγαθά και Προκλήσεις (GPGC) με 5,1 δισεκατομμύρια ευρώ, και το πρόγραμμα Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών και Τοπικές Αρχές (CSO-LA) με 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Μία από τις πιο σημαντικές καινοτομίες του ΜΣΑ για την περίοδο 2014-2020 είναι η εισαγωγή της αρχής της «διαφοροποίησης». Ένα σύνολο 16 χωρών μεσαίου εισοδήματος (ΧΜΕ) δεν είναι πλέον επιλέξιμες για διμερή χρηματοδότηση από την ΕΕ βάσει επιδοτήσεων, παρόλο που μπορούν να συνεχίσουν να καλύπτονται από την περιφερειακή και θεματική συνεργασία. Ως αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μεταξύ του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, πέντε ΧΜΕ (Κούβα, Κολομβία, Ισημερινός, Περού και Νότιος Αφρική) θεωρούνται «εξαιρετικές περιπτώσεις» και παραμένουν επιλέξιμες προς συνεργασία.

Το Τουρκμενιστάν και το Ιράκ, που έχουν αναβαθμιστεί σε χώρες υψηλού μέσου εισοδήματος, συνεχίζουν επίσης να λαμβάνουν, κατ' εξαίρεση, διμερή βοήθεια.

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ) είναι το παλαιότερο και ευρύτερο αναπτυξιακό μέσο της ΕΕ. Το ΕΤΑ δε συνιστά μέρος του προϋπολογισμού της ΕΕ. Λειτουργεί στο πλαίσιο της συμφωνίας του Κοτονού και καλύπτει τη συνεργασία με τα κράτη ΑΚΕ και με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη της Ένωσης (ΥΧΕ). Οι κύριοι τομείς του είναι η οικονομική ανάπτυξη, η κοινωνική και ανθρωπιστική ανάπτυξη, και η περιφερειακή συνεργασία και ολοκλήρωση. Το 11ο ΕΤΑ έχει προϋπολογισμό ύψους 29,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων 24,3 δισεκατομμύρια ευρώ για εθνική και περιφερειακή συνεργασία, 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ για συνεργασία μεταξύ των χωρών ΑΚΕ και 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ για την Επενδυτική Διευκόλυνση ΑΚΕ. Τα κονδύλια κατανέμονται με τη χρήση ενός συστήματος «κυλιόμενου προγραμματισμού» βάσει του οποίου οι χώρες εταίροι συμμετέχουν στον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων και σχεδίων συνεργασίας. Η συμφωνία του Κοτονού θα λήξει το 2020 και οι διαπραγματεύσεις για τη μελλοντική σχέση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ θα ξεκινήσουν στις αρχές Οκτωβρίου του 2018 και πρέπει να ολοκληρωθούν πριν από τη λήξη της συμφωνίας.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

- Νομικό πλαίσιο. Το άρθρο 209 ΣΛΕΕ ορίζει ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, εγκρίνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη. Τούτο σημαίνει ότι τα δύο όργανα έχουν ίσα δικαιώματα, κάτι που καθιστά την ανάπτυξη έναν από τους πολύ λίγους τομείς της εξωτερικής πολιτικής στους οποίους το Κοινοβούλιο έχει τέτοιες εξουσίες. Οι διαπραγματεύσεις για τον κανονισμό σχετικά με τα μέσα χρηματοδότησης της εξωτερικής δράσης της ΕΕ, ιδίως το ΜΣΑ, ανέδειξαν τη σημασία του έργου του Κοινοβουλίου ως συννομοθέτη και οδήγησαν στη δημιουργία νέων μηχανισμών για την ενίσχυση του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Για πρώτη φορά το 2014, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Επιτροπή Ανάπτυξης του Κοινοβουλίου διεξήγαγαν στρατηγικό διάλογο, επιτρέποντας στο Κοινοβούλιο να συμμετέχει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τα έγγραφα προγραμματισμού του ΜΣΑ.
- Κοινοβουλευτικός έλεγχος επί της εφαρμογής της πολιτικής. Το Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να ζητεί εξηγήσεις από την Επιτροπή, ακόμη και να διατυπώνει αντιρρήσεις επί των εκτελεστικών αποφάσεων, όποτε θεωρεί ότι οι προτάσεις προάγουν άλλους σκοπούς και όχι την ανάπτυξη (π.χ. το εμπόριο, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, κ.λπ.) ή ότι η Επιτροπή ενεργεί καθ' υπέρβαση εξουσίας. Επίσης, το Κοινοβούλιο ασκεί έλεγχο συζητώντας τακτικά τις πολιτικές με την Επιτροπή, τόσο σε επίσημο όσο και σε ανεπίσημο πλαίσιο. Η [ενδιάμεση επανεξέταση](#) των μηχανισμών συνεργασίας και ανάπτυξης έλαβε χώρα το 2017-2018. Το Κοινοβούλιο συμμετείχε σε αυτή την επανεξέταση στο πλαίσιο του στρατηγικού διαλόγου με την Επιτροπή. Ο έλεγχος του ΕΤΑ ασκείται μέσω μιας διαδικασίας πολιτικού ελέγχου των εγγράφων προγραμματισμού του ΕΤΑ από την Επιτροπή Ανάπτυξης του Κοινοβουλίου και μέσω της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης (ΚΣΙΕ) ΑΚΕ-ΕΕ.

- Αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή. Η Συνθήκη της Λισαβόνας ορίζει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ως την κοινή αρχή προϋπολογισμού της Ένωσης. Κατ' εξοχήν αρμόδιο να αποφασίζει για το επταετές ΠΔΠ είναι το Συμβούλιο, ωστόσο απαιτείται η συναίνεση του Κοινοβουλίου για την έγκριση του πλαισίου (άρθρο 312 της ΣΛΕΕ). Για τον ετήσιο προϋπολογισμό, το άρθρο 314 της ΣΛΕΕ ορίζει μια διαδικασία που περιλαμβάνει μία ανάγνωση και από το Κοινοβούλιο και από το Συμβούλιο. Όταν ολοκληρωθούν αυτές οι αναγνώσεις, το Κοινοβούλιο μπορεί να εγκρίνει ή να απορρίψει τον προϋπολογισμό. Στο πεδίο της διεθνούς συνεργασίας, η Επιτροπή Ανάπτυξης του Κοινοβουλίου παρακολουθεί τις διαβουλεύσεις για τον προϋπολογισμό και διατυπώνει συγκεκριμένες προτάσεις όσον αφορά τα κονδύλια του προϋπολογισμού που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο δεν έχει επίσημες εξουσίες προϋπολογισμού επί του ΕΤΑ, καθώς το συνολικό ποσό και η κατανομή του αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε διακυβερνητικό επίπεδο μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ενώ το Κοινοβούλιο έχει απλώς συμβουλευτικό ρόλο. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο έχει δικαίωμα χορήγησης απαλλαγής στην Επιτροπή, τόσο όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ όσο και το ΕΤΑ.

Gonzalo Urbina Treviño
11/2019

